

[Ministeren for Grønland.]

skerne er ryggraden i sygehusvæsenet på udstederne, måtte jeg være meget enig heri, for de bærer en overordentlig stor byrde. Det samme var jeg, når det ærede medlem glædede sig over de foreslåede oprykningsmuligheder for lærere, som han var tilfreds med, og anbefalede forslaget til villig og hurtig behandling her i det høje ting. Jeg opfattede faktisk ikke andet, end at nok havde det ærede medlem ønsket en endnu bedre placering af fødselshjælperkerne, men at han dog ikke ville drage den konsekvens deraf, at han ønskede stillet noget ændringsforslag.

Ivar Nørgaard: Jeg vil gerne takke lønningsministeren for tilsagnet. Men spørgsmålet er, om den optimisme, lønningsministeren giver udtryk for, også har nogen bund i virkeligheden. Det er jo sådan, at man deler arbejdet med disse sager yderligere op. Lønningsministeren skal beskæftige sig med aftalerne med tjenestemændene, så skal finansministeren beskæftige sig med stillingskontrollen, og så skal arbejdsministeren beskæftige sig med statens rationaliseringsarbejde. Men det, vi ser i alle disse konkrete sager, er, at der ikke er nogen koordination af dette arbejde, og der er derfor heller ikke nogen styrke bag kravet om rationalisering og forenkling. Det er ressortministerens krav, der slår igennem, og ingen kan opbyde styrke nok til at anlægge effektivitets- og rationaliserings-synspunkter. Så lægger man det over i lønningsrådet, og senere kommer det i lønningsudvalget, hvor dette tings medlemmer — i lønningsrådet sammen med organisationsmedlemmer, og her alene — ikke heller har tilstrækkeligt grundlag for at kunne skære igennem. Det er netop sagen. Vi spørger: hvad siger administrationsrådet om nødvendigheden af at oprette en ny stilling i landbrugsministeriet? og får at vide: det er en sag, administrationsrådet ikke er blevet spurgt om, ikke har beskæftiget sig med. Og når vi så siger: ja men kunne det så ikke gøre det? er svaret: jo men vi skal bedes om det, vi kan ikke selv tage initiativet, og den minister, der har med sagen at gøre, ønsker ikke, at administrationsrådet skal tage initiativet. Lønningsministeren ønsker det ikke — det

sorterer heller ikke under ham. Arbejdsministeren er normalt overhovedet ikke inde i sagen og aner ikke spor om, hvad der foregår på dette felt, men det er ham, administrationsrådet sorterer under. Det er en noget uheldig ressortholdning, og det er noget, der giver arbejdet med disse ting meget lidt slagkraft, og det er noget, der må gøre — og som efter min mening også gør — det meget forståeligt, at hr. Morten Lange er tryk ved, at han nu bliver fri for at have med det at gøre. Men nogen skal jo have med det at gøre, og jeg synes ikke, at vi indtil nu ser konturerne af noget, der kan sikre, at der bliver anlagt rationalitetssynspunkter.

En ting er, at man i finansministeriet kan sidde og passe på, at der ikke kommer alt for meget pres på, at der ikke bliver forøget med alt for mange stillinger, men hvem skal sikre, at stillinger bliver nedlagt, som ikke mere svarer til noget reelt behov? Det er jo det, der er sagen. Hvem har kraft og ekspertise til det i dag? Vi kunne utvivlsomt ved en gennemanalysering af funktionerne i det offentlige nå frem til meget bedre resultater, men på det felt har man jo nu trukket følehornene lidt til sig og sagt, at det er nok noget, vi skal gå i gang med, men vi kommer måske ikke så forfærdelig langt, og der er nok også grænser for, hvor meget vi kan bruge det til.

Jeg vil henstille, at ministeren allerede på nuværende tidspunkt meget kraftigt overvejer, hvad man kan sætte i stedet, sådan at vi, når vi får tjenestemandreformforslaget frem i lønningsudvalget, også får nogle antydninger fra regeringen om, hvordan man vil løse den side af sagen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til normeringslov for Grønland for finansåret 1969-70.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.